

РЕШЕНИЕ

№ 4962

гр. София, 12.07.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 13.06.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **2564** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215, ал.1 във вр. с чл.225а ЗУТ.

Образувано е по жалба от Н. И. Н. срещу Заповед №РА-30-20/21.01.2016г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол”, Направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община, с която на жалбоподателя е наредено да премахне незаконен строеж: „Пътна масивна ограда”, оградащ УПИ Х-681, кв.27, м.в.з.“Киноцентър Іч.“ по плана на [населено място], с административен адрес: [населено място], ул.Проф.А. Р. /бивша „1-ва улица“/ №7а. В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като за строежа има издадено разрешение №3-огр. от 26.05.1999г. и Протокол за определяне на строителна линия и ниво №14/26.05.1999г.; същият е и търпим по смисъла на § 16, ал.1 ПР на ЗУТ и на §127, ал.1 от ПЗР на ЗУТ. Сочи се, че строежът има и функцията на подпорна стена, поради което премахването му би компрометирало хигиената и екологичните норми в района, а би засегнало и пътната инфраструктура, електроснабдяването, газификацията и телефонизацията в района. Жалбоподателят моли да бъде отменена оспорената заповед. Претендира за направените по делото съдебни разноски.

Жалбоподателят Н. И. Н. в съдебно заседание, чрез пълномощника си адв.З.-Ш. и в представена от нея писмена защита, поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата-директор на Дирекция „Общински строителен контрол“, чрез пълномощника си юриск.Г., и в представено по делото писмено становище, моли да бъде постановено решение, с което да се отхвърли жалбата. Претендира за юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на

платеното от жалбоподателя адвокатско такова.

Административен съд София-град, 31 състав, като взе предвид посочените в жалбата съображения, становищата на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства и заключението на вещото лице по назначената по делото съдебно-техническа експертиза, прие за установено от фактическа страна следното:

Видно от нотариален акт за продажба на недвижим имот №063, том В-1, дело 068/1998г. жалбоподателят е собственик на недвижим имот, находящ се в [населено място], кв.Д., съставляващ УПИ Х-681, кв. 27, м. „Вилна зона Киноцентър-1часть“.

На 26.05.1999г. на Н. И. Н. са издадени разрешение за строеж №3-огр и Протокол за определяне на строителна линия и ниво №14 за строеж: 0,60м. плътна ограда и метални решетки с колони през 3м. по уличната регулационна граница на УПИ.

Видно от представените по делото жалба №НС-94-01-14/09.03.2001г. и констативен протокол от 15.06.2001г., към 2001г. процесната ограда е построена. В констативният протокол е посочено, че изпълнената ограда навлиза в [улица], 59 до 2,84м. Т.е. строежът е изпълнен е в отклонение от строителните книжа.

С Констативен акт /КА/ № 9400-2446-Х-КІ/19.05.2015г. за извършена проверка от служители на СО, район В. на строеж „Плътна масивна ограда“, находящ се в УПИ Х-681, кв. 27, по плана на [населено място], м. „Вилна зона (в.з.) Киноцентър І част“, собственост на Н. И. Н., е установено, че жалбоподателят е изградил строеж – плътна масивна ограда с входна и гаражни врати, по лицевата част на УПИ Х-681 към ул. „Проф. Ал. Р.. Оградата е с височина около 2,50м., с общ дължина около 22м. Носещата конструкция е от стоманобетонов цокъл с височина 0,5м. до 0,70м., 9бр. стоманобетонени колони, с тухлена зидария, с бетонов пояс върху нея. Строежът е в завършен вид, като е изпълнен преди м.юни 2001г. Посочено е, че изпълнената ограда навлиза в улицата (бивша „І-ва“), като е построена без одобрени строителни книжа и документи. П.(чено е че строежът е пета категория. Направена е окомерна скица. Отражено е, че КА е връчен по реда на §4 от ДР на ЗУТ на 19.05.2015г.

Срещу така съставения констативен акт в срока по чл.225а ЗУТ от Н. И. Н. е депозирано Възражение рег. № 6602-2446 /17/ от 22.05.2015г., в което се сочи, че за строежа има издадено разрешение и протокол за строителна линия и ниво и че оградата е построена по кадастралната граница на имота.

С оспорената Заповед №РА-30-20/21.01.2016г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“, Направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община, на жалбоподателя Н. И. Н. е наредено да премахне незаконен строеж: „Плътна масивна ограда“, ограждащ УПИ Х-681, кв.27, м.в.з.“Киноцентър Іч.“ по плана на [населено място], с административен адрес: [населено място], ул.Проф.А. Р. /бивша „1-ва улица“/ №7а; като е определен срок за доброволно изпълнение и е наредено при неспазване на срока за доброволно изпълнение да се извърши принудително премахване на незаконния строеж. Заповедта е връчена на 26.02.2016г.; като жалбата срещу нея е подадена на 29.02.2016г.

Със Заповед №РД-09-1423/05.12.2012г. на кмета на Столична община –раздел II, т.2.15, на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ е предоставено правомощието да издава заповеди за премахване на незаконни строежи на основание чл.225а, ал.1 ЗУТ.

Въз основа на заключението на вещото лице по назначената по делото съдебно-техническа експертиза инж.Т. Д., съдът приема, че е налице е разминаване между границите по имота по регулационния и кадастралния план; като процесната

ограда е изградена по кадастрална граница, но навлиза в трасето на [улица]между о.т. 58 и о.т. 59 по ПУП.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Съдът намира, че жалбата от Н. И. Н. срещу Заповед №РА-30-20/21.01.2016г. на Директор на Дирекция „Общински строителен контрол” при Столична община е подадена в срока по чл.215, ал.4 ЗУТ, от надлежна страна-лице, на което е разпоредено да премахне изпълнения от него незаконен строеж, което я прави процесуално допустима. По съществото на оспорването, съдът взе предвид следното: Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Компетентността на директора на Дирекция „Общински строителен контрол” произтича от чл.225а, ал.1 ЗУТ и предоставените със Заповед №РД-09-1423/05.12.2012г., правомощия от кмета на СО, в съответствие с изрично установената от § 1, ал.3 ДР ЗУТ възможност за това.

Оспорваната заповед е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа всички реквизити по чл.59, ал.2 АПК. При издаването на акта са спазени административно-производствените правила. Съгласно чл.225а, ал.2 ЗУТ обстоятелствата по ал.1 на същата разпоредба във вр. с чл.225, ал.2 относно липсващите за строежа книга и несъответствието му с действащия ПУП са установени с констативен акт, съставен от служителите по чл.223, ал.2 ЗУТ. Констативният акт е връчен на жалбоподателя, който съгласно чл.225а, ал.2, изр.ІІ ЗУТ е направил възражения срещу него.

При издаване на заповедта не е допуснато нарушение на материалния закон. Разпоредбата на чл.225, ал.2, т.1 и т.2 ЗУТ предвижда, че Строеж или част от него е незаконен, когато се извършва: в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план; без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. Съгласно § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ оградата е строеж по смисъла на закона. По аргумент от разпоредба на чл. 147, ал. 1, т. 7 ЗУТ за изграждането на ограда е необходимо издаването на разрешение за строеж. А съгласно чл. 148 ЗУТ строежите, вкл. и оградите, могат да се извършват само ако са разрешени. Въпреки, че в случая е издадено разрешение за строеж, оградата е изградена в отклонение от него относно вида и височината на оградата, както и относно разположението ѝ. Също така, съгласно чл.48 ЗУТ и чл.46 З. /отм./ оградите се изграждат по регулационни граници, което в случая не е сторено, което е още едно основание да се приеме, че процесният строеж се явява незаконен и следва да се премахне.

От събраните по делото доказателства се установи и че строежът не е търпим по смисъла на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ /приложим за строежи, извършени преди 1987г./, предвид времето на построяване на оградата - 2001г. Строежът не е търпим и по смисъла на § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, тъй като за да е търпим е необходимо той да е съответствал на подробните градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или по сега действащите. В процесния случай от доказателствата по делото се установи, че строежът не съответства на предвижданията на устройствения план действал към момента на изграждането му и към настоящия момент, който е одобрен със Заповед №РД-50-09-82/16.03.1990г. Не е допустимо в терен отреден за улица - публична общинска собственост да се извършва строителство на огради.

Ирелевантно е за законността на строежа дали е изпълнен по границата по кадастралната карта, одобрена със Заповед №РД-18-3/11.01.2011г., доколкото оградите съгласно чл.48 ЗУТ и чл.46 З. /отм./ се изпълняват по регулационни граници,

определени с ПУП.

Сочените от жалбоподателя съображения по целесъобразност са извън предмета на съдебния контрол – чл. 145, ал. 1 АПК. Отделно от това наличието на твърдените от жалбоподателя инфраструктурни особености, възможните пречки и рискове от премахването на строежа и вредите и неудобствата за собствениците при премахване на оградата не валидират незаконния строеж, а единствено налагат предварително одобряване на проект за премахването му, чрез който посочените евентуални затруднения да бъдат преодоляни. Като средствата за измерване, монтирани на оградата, така и септичната яма подлежат на съответно преместване и необходимостта от това не е основание да продължава съществуването на незаконния строеж. Не е в правомощията на настоящия съд и не е негово задължение да разпорежда предварителното премахване на подпорните стени и кутиите за телефонизация, водопровод, газификация и електрозахранване и да информира заинтересованите лица, ако се потвърди заповедта, каквото искане се прави в писмените бележки.

Целта на акта съответства на целта, обективизирана в правната норма - недопускане на незаконни строежи по чл.225, ал.2 ЗУТ при наличие на основание, установено в чл.225а, ал.1 ЗУТ за тяхното премахване.

С оглед горното, като извърши проверката по чл.168, ал.1 на всички основания по чл.146 АПК, съдът намира оспорвания акт за издаден от компетентен административен орган, в установената форма, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и правилно приложение на материалния закон, в съответствие с целта на закона, поради което жалбата срещу него се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение следва да му се присъди на основание чл. 143, ал. 4 АПК, чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 АПК и Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010 г. на ВАС по т. д. № 5/2009 г. На основание чл. 8, ал. 2, т. 1 на Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения същото следва да е в размер на 600 лв.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд-София-град, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. И. Н., ЕГН-[ЕГН], срещу Заповед № РА-30-20/21.01.2016г. на директор на Дирекция „Общински строителен контрол“-Столична община.

ОСЪЖДА Н. И. Н., ЕГН-[ЕГН], да заплати на Столична община съдебни разноски в размер на 600,00 (шестстотин) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: